

A Kodály Iskola orgonája

40 A XX. század elején Albert Schweitzer mozgalmat indító hitet tett a bachi orgonamuzsika hiteles megszólaltatása, és ehhez kapcsolódóan a barokk orgonaépítési elvek visszahozása mellett. A Nobel-békedíjas polihisztor hatása Magyarországon az 1970-es évek végétől volt érezhető. Lehotka Gábor orgonaművész vezetésével Vác, Szombathely és Szekszárd mellett Kecskeméten is a Bach-korabeli hagyományt tovább vivő hangszer épült. A Kodály Iskola 40 regisztreres, 3 manuális, pedállal rendelkező orgonáját 1983 áprilisában adták át. **Az első komoly visszhangot keltő hangversenyt 40 évvel ezelőtt, 1983. szeptember 13-én rendezték.** A budapesti II. Nemzetközi Liszt Orgona-verseny döntőjének egyik koncertjét tartották meg itt, a hangversenyen először a Kodály Iskola későbbi orgonaművész-tanára, a verseny későbbi harmadik helyezettje, Révész László játszott.

Folytatás a 2. oldalon



Révész László volt az első versenyző Kecskeméten (Tóth Sándor felvétele)

Kossuth Lajos Kecskeméten

175 évvel ezelőtt, 1848 szeptemberében indult el Kossuth Lajos híres alföldi toborzó körútjára, amelynek harmadik állomása Kecskemét volt. Már az előző két városban, Ceglédén és Nagykőrösön is lelkes fogadtatásban részesült, de még ezekhez képest is feltűnően tetterre kész és elszánt tömeg várta Kecskeméten. A szeptember 25-ei vásári sokadalom percek alatt népgyűléssé alakult, és rendkívüli fogadtatásban részesítette Kossuthot.

„...a magával hozott nemzeti zászlóval a gyűlés helyszínére kiment, hol a gyülekezett sok helybéli és vidéki nép között, a felállított szószékre lépve lelkig



Kossuth Lajos toborzó körúton

ható s velőket rázó szavai-val adta elő a hazának védelmét” – idézi fel a jelenetet egy korabeli feljegyzés. Fönnmaradt az a beszéd is – sajnos ez az egyetlen ilyen –, melyet egy helybéli evangélikus lelkész, Torkos Károly mondott Kossuth tiszteletére. Kossuthot Isten által kivá-

lasztottnak, az ország gyógyítójának nevezte. Szónoklata csak tovább lelkesítette az összegyűlt tömeget, és kérdésére, miszerint: „Polgártársaim! Elfogadjuk-e az orvost, ki a sír széléről új életet hoz?”, a sokaság egy emberként zúgta: „Elfogadjuk!”

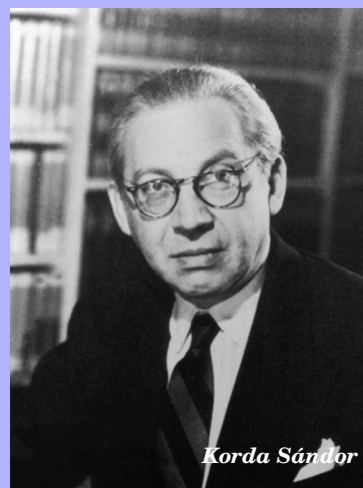
Folytatás a 3. oldalon

Szívvel-lélekkel filmezett

130 évvel ezelőtt, 1893. szeptember 16-án született **Korda Sándor** filmrendező. Kellner Sándor László néven látta meg a napvilágot a Túrkeve melletti Pusztatúrpásztón. Mezőtúron járt elemi iskolába. Édesapja halála után édesanyja gyermekeivel Kecskemétre költözött, így 1907-től a híres városban tanult és nevelkedett. Rövid idő múlva a család továbbment a fővárosba. Tanulmányait Korda Sándor a Mester-utcai felső kereskedelmi iskolában folytatta, ottani kedvenc jeligéjéből („Summa corda!” – azaz: „Emeljük fel szívünket!”) származik későbbi vezetékeve.

A kiváló fogalmazókészséggel megáldott fiú fiatal években újságírással foglalkozott, először a Független Magyarország párizsi tudósítója lett, azután a filmekkel foglalkozó újságokba kezdett írni. 1912-ben, 19 évesen már filmelméleti cikkek sorát publikálta a Mozgófénykép Híradóban, emellett a Világ című napilap filmkritikusa és 1918-ig több filmlap (Pesti Mozi, A mozi és a Mozihét) szerkesztője volt. 1914-ben Zilahy Gyula stúdiójában, a Triolorban megrendezte első filmjét is, amelynek címe – talán nem meglepő módon – A becsapott újságíró volt. 1916-tól Kolozsvárott dolgozott rendezőként,

míg a következő évben Budapesten megvette a Corvin filmgyárat és Zuglóban korszerű filmstúdiót épített fel. Fő célkitűzése az igényes irodalmi filmek készítése volt. Folytatás a 6. oldalon



Korda Sándor